

Tartu Ülikool
Sotsiaalteaduste valdkond
Psühholoogia instituut

Tailia Leer

PERFEKTSIONISMILE VIITAVATE VIIIE FAKTORI MUDELI VÄIDETE SEOSED
ISIKSUSEOMADUSTE JA SUBJEKTIIVSE HEAOLUGA

Uurimistöö

Juhendaja: Liisi Ausmees, PhD

Läbiv pealkiri: Perfektsionistlike väidete seosed isiksuse ja heaoluga

Tartu 2022

Perfektsionismile viitavate Viie Faktori Mudeli väidete seosed isiksuseomadustega ja subjektiivse heaoluga

Lühikokkuvõte

Käesolevas uurimistöös uuriti Viie Faktori Mudeli (FFM) kahe perfektsionismile viitava väite seoseid isiksuseomadustega eri tasanditel ja subjektiivse heaoluga. Väideteks olid NEO PI-3 küsimustiku N3: Masenduse alaskaala NEO131 väide (viitab enesesüüdistamisele millegi ebaõnnestumise korral), ja C4: Eesmärgipärasuse alaskaala NEO200 väide (viitab täiuslikkuse taotlemisele kõiges, mida tehakse). Valim pärines Eesti Geenivaramu ja Tartu Ülikooli psühholoogia instituudi koostööprojektist. Antud töös kasutati 3249 inimese andmeid, kelle vanus jäi vahemikku 18-91 aastat (keskmine vanus = 46,4) ning kellest 1933 olid naised (59,5%). Saadud tulemusi kontrolliti ka lähedaste hinnangute abil, mille tulemused üldjuhul ühtisid eneseraporteeritud hinnangu tulemustega. Alaskaalade tasemel uuriti seoseid korrelatsioonanalüüsi meetodil ning väidete tasandil lisaks ka regulariseeritud lineaarse regressioonanalüüsiga. Analüüside tulemustest selgus, et mõlemad NEO131 ja NEO200 väited olid statistiliselt oluliselt seotud omavahel. Selgus, millistel Meelekindluse ja Neurootilisuse alaskaaladel ja üksikväidetel on kõige tugevamad seosed perfektsionistlike omadustega. NEO131 korreleerus subjektiivse heaoluga negatiivselt ning NEO200 väide korreleerus positiivselt. Väidete tasandi analüüsi käigus ilmnenuvad väidete komplekt peegeldab sisu poolest hästi varasemaid perfektsionismi käsitlusi, tänu millele võib spekuloida, et ka see väidete komplekt mõõdab perfektsionismi. Samas selliste järelduste tegemiseks tuleks seda järgmiste uuringutega järele uurida.

Märksõnad: NEO PI-3, Suur Viisik, Viie Faktori Mudel, Neurootilisus, Meelekindlus, Masendus, Eesmärgipärasus, perfektsionism, alaskaalad, nüansid, eluga rahulolu

Associations of perfectionism-related Five Factor Model items with personality traits and subjective well-being

Abstract

This research investigated the associations of two items of the Five Factor Model referring to perfectionism with personality traits at different levels and subjective well-being. The respective items were NEO131 (refers to self-blame for failing) from the N3: Depression subscale and NEO200 (refers to the pursuit of perfection in everything that is done) from the C4: Achievement Striving subscale. Data was collected as part of the collaborative project between the Estonian Genome Center and the Institute of Psychology, University of Tartu. Data from 3249 individuals were used in this study, whose age ranged from 18 to 91 years (the mean age = 46.4) and of whom 1933 were women (59.5%). The results were also validated using peer-ratings, which results were generally consistent with the results of the self-reported assessments. At the subscale level, associations were examined with the correlation analysis, and at the items level, associations were examined also with Regularized Linear Regression. It appeared that both statements of NEO131 and NEO200 were related to each other. It was revealed which subscales and specific items of Conscientiousness and Neuroticism have the strongest associations with perfectionist traits. NEO131 correlated negatively and NEO200 correlated positively with subjective well-being. The set of items that emerged from the item-level analysis reflects the content of previous conceptions of perfectionism. As a result, it can be speculated that this set of items also measures perfectionism. However, in order to draw such conclusions, this should be examined in further studies.

Keywords: NEO PI-3, Big Five, Five Factor Model, Neuroticism, Conscientiousness, Depression, Achievement Striving, perfectionism, subscales, nuances, life satisfaction

Sissejuhatus

Perfektsionism

Perfektsionism on teiste sõnadega täiuslikkuse püüdlus. Perfektsionismi on käsitletud kui enda kõrgete eesmärkide poole püüdlust (Pearson ja Gleaves, 2006). Samuti on defineeritud kliinilist perfektsionismi kui suhtumist liialt enesekriitiliselt oma ebaõnnestumistesse ja kui kallutatust anda enda saavutustele hinnanguid (Shafran jt, 2002). Hollander (1965) kirjeldab, et perfektsionismi puhul nõuab indiviid endalt või teistelt kõrgemat kvaliteeti kui olukord seda ise nõuab.

Hewitt ja Flett (1991) mudeli kohaselt on liigitatud perfektsionismi kolmeks: enesele suunatud, sotsiaalselt ettekirjutatud ning teistele suunatud perfektsionismiks. Enesele suunatud perfektsionismi korral seatakse endale ebarealistlikult kõrged standardid. Nendel indiviididel esineb sisemisest motivatsioonist tulenevaid uskumusi, et täielikkuse poole püüdlus ja täiuslik olemine on oluline (Stoeber, 2014). Kusjuures enesele suunatud perfektsionismi puhul on leitud ka negatiivseid aspekte, näiteks on leitud positiivseid korrelatsioone enesesüüdistamisega (Hewitt ja Flett, 1991; Rudolph jt, 2007).

Sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi korral esineb välisest motivatsioonist tulenev uskumus, et püüdlus täiuslikkuse poole ja täiuslik olemine on tähtis teiste inimeste jaoks (Stoeber, 2014). Nad usuvad, et teistel on neile ebareaalsed nõudmised ja et inimeste aktsepteerimine sõltub nende nõudmiste täitmisest (Hewitt ja Flett, 1991). On leitud, et ka sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionism on positiivselt seotud enesesüüdistamisega (Hewitt ja Flett, 1991; Rudolph jt, 2007).

Hewitt ja Flett (1991) mudeli kohaselt teistele suunatud perfektsionismi korral sätestatakse teiste inimeste suhtes ebarealistlikud standardid ja hinnatakse rangelt teiste inimeste tulemusi, kuid seda tüüpi perfektsionismi ei peeta põhiliseks perfektsionismi dimensiooni osaks (Enns ja Cox, 2002). Sellel põhjusel ei käsitletud teistele suunatud perfektsionismi ka selles uurimistöös.

Viie Faktori Mudel

Antud töös lähtutakse Viie Faktori Mudelist (ingl. k. *Five Factor Model*, FFM), mis on tänapäeva üks levinumaid viise isiksuse kirjeldamiseks (Goldberg, 1990). Tegemist on hierarhilise lähenemisega, kus isiksuseomadused on organiseeritud viieks põhidimensiooniks ehk -faktoriks ning iga faktor koosneb omakorda spetsiifilisematest omadustest: Neurootilisust (N), Ekstravertsust (E), Avatust kogemusele (O); Sotsiaalsust (A) ja Meelekindlust (C) (McCrae ja John, 1992; McCrae ja Costa, 1997). Allik jt (2003) väidavad, et on raske leida teist isiksusemõõdikut, mis ei oleks seotud vähemalt ühe FFM faktoriga.

FFM mõõdetakse erinevate isiksuseküsimustikega. Näiteks NEO PI-3 ehk *The NEO Personality Inventory-3* küsimustik mõõdab isksust FFM teooriale põhinedes (McCrae, Costa ja Martin, 2005). NEO PI-3 on kohandatud versioon NEO PI-R küsimustikust (Costa ja McCrae, 1992), mida adapteerisid Kallasmaa, Allik, Realo ja McCrae (2000) eesti keelde. NEO PI-3 mõõdab viite FFM faktorit.

Töös keskendutakse kahele faktorile: Neurootilisusele ja Meelekindlusele. Allik jt (2003) kirjeldavad Neurootilisust kui kalduvust kogeda negatiivseid emotsioone (hirmu, kurbust, süütunnet, viha). Neurootilistel inimestel on raske kontrollida oma impulsse. Meelekindlus on iseloomustatud kui kalduvus oma soove ja impulsse kontrollida ning planeerida ja organiseerida oma elu. Meelekindlad inimesed suudavad ennast distsiplineerida ja viia oma tegevused lõpuni.

FFM kohaselt on isiksuse seadumused hierarhiliselt organiseeritud. Iga FFM faktor ehk põhidimensioon koosneb kuuest alaskaalast. McCrae ja John (1992) toovad välja, et Neurootilisus hõlmab ärevust, vaenulikkust, masendust, enesekontrolli, impulsiivsust ning haavatust. Meelekindlus hõlmab aga kompetentsust, korrapärasust, kohusetundlikkust, eesmärgipärasust, enesedistsipliini ning kaalutletust. Neurootilisuse ja Meelekindluse vahel on üldiselt leitud negatiivne seos ehk mida rohkem kogetakse negatiivseid emotsioone, seda vähem ollakse eesmärgipärane (Lee jt, 2006).

Isiksuseomadusi on viimasel ajal käsitletud aina spetsiifilisemalt (McCrae, 2015; Möttus jt, 2017). Isiksuse seadumuste hierarhia kõige spetsiifilisem tasand on üksikväited, mida on nimetatud ka nüanssideks (McCrae, 2015; Möttus jt, 2017). On hakatud mõõtma konstrukte nende nüansside tasandil, näiteks perfektsionismi seost FFM alaskaaladega (Dunkley jt, 2012). Möttus jt (2017) väidavad, et nüansid võivad kirjeldada palju rikkalikumalt indiviidi ja

aidata sügavamalt mõista isiksuse olemust. Üksikul nüansil võib olla oluline spetsiifiline tähendus (Stewart jt, 2021). Ka selle töö raames käsitleti FFM isiksuseomadusi erinevatel hierarhia tasemetel - alaskaalade ja üksikute väidete tasandil.

On leitud, et inimestel on tendents soovida omada mõnda isiksuseomadust suuremal määral kui see neil päriselt olemas on (Hudson ja Roberts, 2014). Näiteks vähem meeleskindlamad inimesed võivad soovida olla rohkem meeleskindlamad ning neurootilisemad inimesed võivad soovida olla rohkem emotsionaalselt stabiilsemad (vastand Neurootilisusele). Lisaks võib ka sotsiaalne soovitus kallutada teadlikult või mitte teadlikult eneseraporteeritud isiksusehinnanguid (Paulhus, 1991). Sellest lähtuvalt on oluline kasutada veel mõnda teist hinnanguallikat, näiteks lähedaste hinnanguid. Tulemuste objektiivsuse tagamiseks kasutati nii eneseraporteeritud hinnanguid (edaspidi mina-hinnanguid) kui ka lähedaste hinnanguid (edaspidi tema-hinnanguid). Tema-hinnangud parandavad valiidsust isiksuse hindamisel ja võivad ka pakkuda informatsiooni, mida ainult mina-hinnangutega kätte ei saa (Vazire, 2005).

FFM ja perfektsionism

On ka uuritud FFM faktorite seost perfektsionismiga. Kõige rohkem on leitud perfektsionismi seoseid Neurootilisuse ja Meelekindlusega (Dunkley jt, 2012). On leitud, et Meelekindlus ennustab ette enesele suunatud perfektsionismi (Stoeber jt, 2009; Dunkley ja Kyparissis, 2008; Stoeber jt, 2018). Dunkley ja Kyparissis (2008) on leidnud sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi positiivset korrelatsiooni Neurootilisusega (Hill jt, 1997; Dunkley ja Kyparissis, 2008; Hewitt ja Flett, 2004). Ka antud töös keskenduti just Meelekindlusele ja Neurootilisusele põhinedes teistes töödes leitud seostele.

Nagu eelnevalt mainitud, on uuritud ka varasemalt perfektsionismi FFM alaskaaladega. Enesele suunatud perfektsionismil on leitud kõige tugevamat seost Meelekindluse alaskaalaga C4: Eesmärgipärasus (ing. k. *Achievement Striving*) (Stoeber jt, 2018; Hill jt, 1997; Dunkley jt, 2012). Sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi puhul on leitud tulemusi, mille kohaselt korreleerub see kõige tugevamalt Neurootilisuse alaskaalaga N3: Masendus (ingl. k. *Depression*) (Hill jt, 1997; Dunkley jt, 2012). Teadaolevalt ei ole varasemalt uuritud perfektsionismi isiksuseküsimustike väidete tasandil.

Subjektivne heaolu

Kõrge subjektiivne heaolu tähendab kõrget eluga rahulolu ning õnneliku elu paljude meeldivate ja väheste ebameeldivate situatsioonidega (Schimmack jt, 2009). Subjektiivne heaolu on üldiselt stabiilne ja seotud isiksuseomadustega (Diener ja Lucas, 1999). On leitud, et subjektiivse heaolu üheks osaks on hinnangud oma elule, mis sisaldavad eluga rahulolu ja õnnelikkuse hinnanguid (Arthaud-day jt, 2005; Schimmack jt, 2002; Schimmack jt, 2009). Õnnelikkuse komponentideks on eluga rahulolu, positiivsed tunded ja väheses koguses negatiivsed tunded. Näiteks kõrget õnnelikkust võib näidata elu nautimine ning harva kurbuse ja viha tundmine. (Diener, 1984)

Veenhoven (1996) kirjeldab, et eluga rahulolu näitab, kui palju meeldib inimesele tema enda juhitud elu. Eluga rahulolu mõttes küsitakse inimestelt nende subjektiivseid hinnanguid elu kohta (Schimmack jt, 2009). Judge jt (1999) leiavad, et inimesed võivad hinnata oma eluga rahulolu väga erinevatest asjaoludest lähtuvalt. On arvatud, et ka erinevad isiksuseomadused võivad seda mõjutada, näiteks kui eluga rahulolu hinnatakse lähtuvalt sissetuleku suuruselt, võib sel juhul suurt rolli mängida Meelekindlus (Schimmack jt, 2009).

Läbi aegade on kõige rohkem leitud subjektiivse heaolu seost just Neurootilisuse ja Ekstravertsusega (McCrae ja Costa, 1980; Diener ja Lucas, 1999). Neurootilisuse puhul on tuvastatud just negatiivne seos ning Ekstravertsusel positiivne seos subjektiivse heaoluga (McCrae ja Costa, 1980). Ka Meelekindlust on leitud olevat positiivses seoses subjektiivse heaoluga (Diener ja Lucas, 1999; Schimmack jt, 2009; McCrae ja Costa, 1991).

On uuritud ka perfektsionismi seoseid subjektiivse heaoluga ja leitud vastakaid tulemusi. Näiteks on leitud, et sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi ja eluga rahulolu vahel on negatiivne korrelatsioon (Stoeber jt, 2009; Mitchelson ja Burns, 1998; Ashby ja Rice, 2002). Samas enesele suunatud perfektsionismi ja eluga rahulolu vahel on leitud positiivne korrelatsioon (Capan, 2010).

Uurimistöö eesmärgid ja uurimisküsimused

Töö eesmärgiks oli uurida perfektsionismile viitavate väidete seoseid isiksuseomadustega eri tasanditel ja subjektiivse heaoluga.

Analüüsides C4: Eesmärgipärasust ja N3: Masendust mõõtvaid väiteid, arvestades perfektsionismi teoreetiliste lähenemistega ning analüüsides perfektsionismi mõõtmiseks

loodud skaala väiteid (Saarniit, 1999), valiti välja teooriapõhiselt mõlemast alaskaalast kaks väidet, mis olid selge viitega perfektsionismile:

- 1) NEO PI-3 küsimustiku N3: Masenduse alaskaala NEO131 väide “Kui midagi läheb valesti, kipun ennast süüdistama”, mida on leitud esinevat nii sotsiaalselt ettekirjutatud kui ka enesele suunatud perfektsionismi puhul (Hewitt ja Flett, 1991; Rudolph, Flett ja Hewitt, 2007).
- 2) NEO PI-3 küsimustiku C4: Eesmärgipärasuse alaskaala NEO200 väide “Taotlen täiuslikkust kõiges, mida teen”, viitab täiuslikkuse taotlemisele kõiges, mis on samuti nii enesele suunatud kui ka sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi üks oluline aspekt (McCrae, Costa ja Martin, 2005; Hewitt ja Flett, 1991).

Mõlemad väited ka kattuvad suhteliselt hästi Eesti Multidimensionaalse Perfektsionismiskaala kahe alaskaalaga (Muretsemine vigade pärast; Isiklikud standardid) (Saarniit, 1999).

Uurimisküsimused:

1. Millised Neurootilisuse ja Meelekindluse alaskaalad ning nende väited on kõige tugevamalt seotud kahe väljavalitud perfektsionile viitava väitega (st NEO200 väide C4: Eesmärgipärasuse alaskaalast ja NEO131 väide N3: Masenduse alaskaalast)?
2. Millist seost omavad NEO200 väide C4: Eesmärgipärasuse alaskaalast ja NEO131 väide N3: Masenduse alaskaalast omavahel?
3. Mil määral on kaks perfektsionismile viitavat väidet C4: Eesmärgipärasuse ja N3: Masenduse alaskaalast seotud subjektiivse heaoluga?

Antud töö uudsus ja olulisus seisnes selles, et seoseid uuriti FFM erinevatel hierarhia ehk alaskaalade ja nüansside tasandil. Lisaks kasutati peale mina-hinnangute ka tema-hinnanguid, et valideerida tulemusi ehk kasutada tema-hinnanguid teise andmeallikana. Lisaks taheti vähendada sotsiaalselt soovitava vastamise võimalikku mõju saadavatele tulemustele. FFM mudelit järgiva NEO PI-3 isiksuseküsimustiku perfektsionismile viitavate väidete seos teiste Neurootilisuse ja Meelekindluse alaskaalade väidetega annab ka juurde informatsiooni, millised väited võiksid veel viidata perfektsionismile FFM mudelis.

Antud uurimistöös kasutati varasemalt kogutud andmestikku. Autori panus seisnes uurimisküsimuste väljatöötamises, tausta uurimises, kirjanduse otsimises, andmete analüüsis ja saadud tulemuste kohta järelduste tegemises.

Meetod

Valim

Andmestikku koguti Eesti Geenivaramu ja Tartu Ülikooli psühholoogia instituudi koostööprojekti raames aastail 2008-2014. Uuringust võttis osa 3592 inimest (1445 meest ja 2147 naist), kes täitsid Costa, McCrae ja Martin'i (2005) koostatud tänapäeval kasutatavat Viie Faktori Mudelit mõõtvat 240-väitelise isiksuseküsimustikku NEO PI-3 koos subjektiivse heaolu puudutavate lisaküsimustega. 2744 inimest täitsid kodustes tingimustes küsimustiku paberversiooni ning 848 inimest täitsid Tartu Ülikooli psühholoogia instituudi Interneti keskkonnas uuringute veebilehel Kaemus (<https://kaemus.psych.ut.ee>).

Antud töös kasutati ainult nende inimeste andmeid, kelle kohta olid olemas nii mina- kui ka tema-hinnangud FFM isiksuseomaduste kohta ning mina-hinnangud subjektiivse heaolu kohta. Neid oli 3249 inimest, kellest 1316 olid mehed (40,5%) ja 1933 olid naised (59,5%). Vastanute vanus jäi vahemikku 18-91 aastat, keskmine vanus oli 46,4 ($SD = 17,0$). Vastanute seas oli algharidusega ($n = 241$; 7,4%), keskharidusega ($n = 783$; 24,1%), keskeriharidusega ($n = 915$; 28,2%) ja kõrgharidusega ($n = 1310$; 40,3%) inimesi. Vastanute seas oli eestlasi ($n = 3118$; 96%), venelasi ($n = 44$; 1,4%) ja muust rahvusest inimesi ($n = 20$; 0,6%). Osade mina-hinnangute andjate rahvuse näitajad puudusid ($n = 67$; 2%).

Iga geenidoonori kohta täitis isiksuseküsimustiku ära ka üks tema lähedane. Lähedastest 928 inimest olid mehed (28,6%) ja 2256 olid naised (69,4%). Osade vastajate sugu oli teadmata ($n = 65$; 2%). Lähedaste vanus jäi vahemikku 11-100 aastat, keskmine vanus oli 41,7 ($SD = 15,9$). Osade vastajate vanus oli teadmata ($n = 161$). Lähedaste hulgas olid abikaasa või elukaaslane ($n = 1507$; 46,4%), laps või lapselaps ($n = 239$; 7,4%), vanem ($n = 557$; 17,1%), õde või vend ($n = 204$; 6,3%), muu sugulane ($n = 91$; 2,8%), sõber ($n = 500$; 15,4%) või tuttav ($n = 98$; 3%). Osade vastajate seos oli teadmata ($n = 53$; 1,6%). Lähedaste seas oli algharidusega ($n = 166$; 5,1%), keskharidusega ($n = 800$; 24,6%), keskeriharidusega ($n = 845$;

26%) ja kõrgharidusega ($n = 1353$; 41,6%) inimesi. Osade vastajate haridustase oli teadmata ($n = 85$; 2,6%). Vastanute seas oli eestlasi ($n = 3080$; 94,8%), venelasi ($n = 56$; 1,7%) ja muust rahvusest ($n = 16$; 0,5%) inimesi. Osade tema-hinnangute andjate rahvuse näitajad puudusid ($n = 97$; 3%).

Mõõtevahendid

Isiksuseomadused. Isiksuseomadused ja alaskaalad olid mõõdetud NEO PI-3 isiksuseskaalaga (McCrae jt, 2005). NEO PI-3 mõõdab viite FFM faktorit: Neurootilisust, Ekstravertsust, Avatust kogemusele, Sotsiaalsust ja Meelekindlust. Viiel faktoril kokku on 30 alaskaalat (igal faktoril 6 alaskaalat). Igas alaskaalas on 8 väidet, mida mõõdetakse Likerti 5-pallisel skaalal, kus 0 tähistab „Ei ole üldse nõus“ ja 4 tähistab „Täiesti nõus“. Antud töös kasutati ainult Neurootilisuse ja Meelekindluse skaalaid. Seega analüüsiti vastavaid 12 alaskaalat ning nende 96 väidet.

Subjekttiivne heaolu. Eluga rahulolu ja õnnelikkuse mõõtmiseks küsiti uuritavatel vastavalt kaks globaalset küsimust, mis on varasemates uuringutes hästi mõõtnud subjektiivset heaolu (Diener jt, 2000):

1. „Kõike kokkuvõttes, kuivõrd rahul Te oma eluga üldiselt olete?“. Väidet mõõdeti skaala 0-10, kus 0 tähistas „Üldse mitte rahul“ ja 10 tähistas „Väga rahul“.
2. „Kui õnnelikuks Te kõike kokkuvõttes end peate?“. Väidet mõõdeti skaalal 0-10, kus 0 tähistas „Väga õnnetu“ ja 10 tähistas „Väga õnnelik“.

Antud töö raames vaadeldi eluga rahulolu ja õnnelikkuse tunnuseid ühise indeksina (subjektiivse heaoluna), kuna nende omavaheline korrelatsioon oli tugev ($r = .78$; $p < .001$). Subjekttiivse heaolu indeksi jaoks arvutati eluga rahulolu ja õnnelikkuse tunnuste aritmeetiline keskmine.

Mina- ja tema-hinnangute kokkulangevused

Meelekindluse mina- ja tema-hinnangute vaheline positiivne korrelatsioon oli oluline ($r = .51$; $p < .001$). Neurootilisuse mina- ja tema-hinnangu vaheline positiivne korrelatsioon oli samuti oluline ($r = .53$; $p < .001$). Varasemad uuringud on näidanud sarnaseid korrelatsiooni suurusi (McCrae jt, 2005).

Meelekindluse C4: Eesmärgipärasuse alaskaala mina- ja tema-hinnangu vaheline korrelatsioon oli oluline ($r = .47; p < .001$). Neurootilisuse N3: Masenduse alaskaala mina- ja tema-hinnangu vaheline korrelatsioon oli samuti oluline ($r = .50; p < .001$). Meelekindluse NEO200 väite mina- ja tema-hinnangu vaheline korrelatsioon oli oluline ($r = .3; p < .001$). Neurootilisuse NEO131 väite mina- ja tema-hinnangu vaheline korrelatsioon oli samuti oluline ($r = .26, p < .001$).

Statistiline analüüs

Antud töös kasutati andmetöötlusprogrammi JASP (versioon 0.16.0.0). Uuriti andmeanalüüsi eeldusi (tunnuste normaaljaotust ja homogeensust) ja vastavalt neile viidi läbi kas parameetrilisi analüüse või nende mitteparameetrilisi alternatiive. Analüüsiti kirjeldavaid statistikuid ning viidi läbi korrelatsioonanalüüse ja Sõltumatute Katsegruppide T-Testi (ingl. k. Independent Samples T-Test).

Viidi läbi ka regressioonianalüüse. NEO200 ja NEO131 väidete seoste uurimisel teiste Meelekindluse ja Neurootilisuse väidetega kasutati regulariseeritud regressiooni, täpsemalt lasso-regressiooni. Klassikaline lineaarne regressioon ei ole sobilik lahendus, kui prediktoreid on palju ning need on ka omavahel seotud. See võib põhjustada omakorda multikollineaarsuse probleemi esinemist. Regulariseeritud lineaarne regressioon (LASSO) lihtsustab mudelit ning kahandab tunnuste kaale vähendades ülesobitamise riski (Vähimruutude meetodi regulariseerimine, 2021). Oluline komponent lasso-regressioonis on karistusliige (ingl. k. *penalty*) konstant lambda (λ). Mida suurem on lambda, seda rohkem lähenevad parameetrite hinnangud nullile. Nii NEO200 kui NEO131 väidete analüüsimudelitel puhul valiti sobiv lambda suurus graafiku uurimisel. Eesmärgiks oli jätta mudelisse vaid need prediktorid, mille kaal visuaalsel uurimisel eristub ülejäänutest märkimisväärselt.

Viies läbi korrelatsioonianalüüse arvestati olulisusnivood $p < .001$, kuna viiakse läbi palju korrelatsioone ning selle tõttu on vaja valida rangem kriteerium. Lisaks, tegemist on suure valimiga ($n = 3249$) ja nõrgemad korrelatsioonid muutuvad statistiliselt olulisemaks.

Uuringu eetilisus

Küsimustiku täitmisel olid inimesed teadlikud, et kõiki kogutud andmeid kasutatakse õppe- ja teadustöös kooskõlas andmekaitse põhimõtetega. Koostööprojekti läbiviimiseks oli olemas Tartu Ülikooli inimuuringute eetika komitee luba (protokoll nr 236/M29) antud uurimistöös kasutatavate andmete kogumiseks.

Tulemused

NEO131 ja NEO200 väidete korrelatsioonid Meelekindluse ja Neurootilisuse alaskaaladega.

Korrelatsiooni analüüsiga (täpsemalt Pearsoni r) vaadati, millised alaskaalad Neurootilisusest ja Meelekindlusest on kõige tugevamalt seotud perfektsionismile viitavate väidetega. Tabelis 1 on nii mina- kui ka tema-hinnangu korrelatsioonid NEO131 väitega ning Tabelis 2 on korrelatsioonid NEO200 väitega. Lisas A on leitav väidete NEO131, NEO200, kõikide isiksuse alaskaalade ja domeenide ning subjektiivse heaolu kirjeldav statistika.

Tabel 1.

NEO131 ("Kui midagi läheb valesti, kipun ennast süüdistama") väite mina- ja tema-hinnangu korrelatsioonid Neurootilisuse ja Meelekindluse alaskaaladega.

Alaskaalad	Mina-hinnangu r	Mina-hinnangu olulisuse nivoo	Tema-hinnangu r	Tema-hinnangu olulisuse nivoo
N1: Ärevus	.37	$p < .001$.34	$p < .001$
N2: Vaenulikkus	.21	$p < .001$.08	$p < .001$
N3: Masendus*	.36	$p < .001$.31	$p < .001$
N4: Alaväärsus	.33	$p < .001$.27	$p < .001$
N5: Impulsiivsus	.15	$p < .001$.04	$p = .018$
N6: Abitus	.27	$p < .001$.13	$p < .001$
C1: Asjatundlikkus	-.18	$p < .001$	-.07	$p < .001$
C2: Korralikkus	-.02	$p = .359$.10	$p < .001$

C3: Kohusetundlikkus	.12	$p < .001$.23	$p < .001$
C4: Eesmärgipärasus	-.05	$p = .002$.06	$p < .001$
C5: Enesedistsipliin	-.08	$p < .001$.07	$p < .001$
C6: Kaalutlemine	.03	$p = .059$.09	$p < .001$

Märkused. * tähendab, et alaskaalast eemaldati väide NEO131 antud analüüsi tarbeks; Mina-hinnang tähendab tabelis respondenti, tema-hinnang respondendi lähedast inimest; r = Pearsoni korrelatsioonikordaja; N1-N6 = Neurootilisuse alaskaalad; C1-C6 = Meelekindluse alaskaalad; $n = 3249$.

Kõige tugevamas korrelatsioonis oli NEO131 väide N1: Ärevuse alaskaalaga mina-hinnangute ($r = .37$) ja tema-hinnangute ($r = .34$) puhul. Samuti esines korrelatsioon N3: Masenduse (NEO131 väiteta) mina-hinnangu ($r = .36$) ja tema-hinnangu ($r = .31$) puhul ning N4: Alaväärsusega mina-hinnangu ($r = .33$) ja tema-hinnangu ($r = .27$) puhul. Kõik selles lõigus mainitud korrelatsioonid olid statistiliselt olulised olulisusnivool $p < .001$. Korrelatsioonanalüüs Meelekindluse alaskaaladega näitas, et mina-hinnangu puhul NEO131 oli statistiliselt oluliselt negatiivses korrelatsioonis C1: Asjatundlikkusega ($r = -.18$) ja positiivses C3: Kohusetundlikkusega ($r = .12$). Tema-hinnangu puhul oli korrelatsioon C1: Asjatundlikkusega väiksem ($r = -.07$). Tema-hinnangu puhul esines kõige suurem positiivne korrelatsioon C3: Kohusetundlikkusega ($r = .23$), C2: Korralikkusega ($r = .10$) ning C6: Kaalutlemisega ($r = .09$). Kõik selles lõigus mainitud korrelatsioonid olid statistiliselt olulised olulisusnivool $p < .001$.

Tabel 2.

NEO200 ("Taotlen täiuslikkust kõiges, mida teen") väite mina- ja tema-hinnangu korrelatsioonid Neurootilisuse ja Meelekindluse alaskaaladega.

Alaskaala	Mina-hinnangu r	Mina-hinnangu olulisuse nivoo	Tema-hinnangu r	Tema-hinnangu olulisuse nivoo
N1: Ärevus	.02	$p = .256$.02	$p = .196$
N2: Vaenulikkus	.07	$p < .001$.04	$p = .025$
N3: Masendus	-.03	$p = .125$	-.05	$p = .01$

N4: Alaväärsus	-.043	$p = .013$	-.004	$p = .840$
N5: Impulsiivsus	-.05	$p = .006$	-.08	$p < .001$
N6: Abitus	-.17	$p < .001$	-.18	$p < .001$
C1: Asjatundlikkus	.30	$p < .001$.35	$p < .001$
C2: Korralikkus	.39	$p < .001$.44	$p < .001$
C3: Kohusetundlikkus	.35	$p < .001$.40	$p < .001$
C4: Eesmärgipärasus*	.39	$p < .001$.43	$p < .001$
C5: Enesedistsipliin	.31	$p < .001$.39	$p < .001$
C6: Kaalutlemine	.26	$p < .001$.32	$p < .001$

Märkused. * tähendab, et alaskaalast eemaldati väide NEO200 antud analüüsi tarbeks; Mina-hinnang tähendab tabelis respondenti, tema-hinnang respondendi lähedast inimest; r = Pearsoni korrelatsioonikordaja; N1-N6 = Neurootilisuse alaskaalad; C1-C6 = Meelekindluse alaskaalad; $n = 3249$.

Kõige tugevamas korrelatsioonis Neurootilisuse alaskaaladest oli NEO200 väide N6: Abituse alaskaalaga mina-hinnangute ($r = .17$) ja tema-hinnangute ($r = .18$) puhul. Samuti esines korrelatsioon N4: Vaenulikkuse alaskaalaga mina-hinnangu ($r = .07$) puhul ning negatiivne N5: Impulsiivsusega mina-hinnangu ($r = -.05$) ja tema-hinnangu ($r = -.08$) puhul. Kõik selles lõigus mainitud korrelatsioonid olid statistiliselt olulised olulisusnivool $p < .001$.

Meelekindluse alaskaalade analüüs näitas, et mina-hinnangu puhul NEO200 on statistiliselt oluliselt kõige tugevamas positiivses korrelatsioonis C2: Korralikkuse ($r = .39$), C4: Eesmärgipärasuse (NEO200 väiteta) ($r = .39$), C3: Kohusetundlikkuse ($r = .35$), C5: Enesedistsipliini ($r = .31$) ja C1: Asjatundlikkusega ($r = .30$). Tema-hinnangu puhul leiti sarnane tulemus. Kõik selles lõigus mainitud korrelatsioonid olid statistiliselt olulised olulisusnivool $p < .001$.

NEO131 ja NEO200 väidete korrelatsioonid teiste Meelekindluse ja Neurootilisuse väidetega.

Selleks, et leida NEO131 ja NEO200 väidete seoseid teiste Meelekindluse ja Neurootilisuse väidetega viidi eelnevalt läbi korrelatsioonanalüüs NEO131 ja NEO200 väidete ja vanusega

(Lisa B) ning T-test väidete ja sooga (Lisa C). Sõltuvateks tunnusteks olid NEO131 ja NEO200 väited. Kuna analüüsid näitasid, et vanus ja sugu oli mitmete uuritavate tunnustega statistiliselt oluliselt korreleeritud, siis võeti vanus ja sugu arvesse NEO131 ja NEO200 väidete seoste uurimisel teiste väidetega. Eesmärk oli välja selgitada, kas seos on olemas ka siis, kui mina-hinnangu andnud vanus ja sugu on regressioonimudelisse lisatud. Seejärel viidi läbi regulariseeritud lineaarne regressioon (täpsemalt LASSO).

Tabelis 3 on välja toodud NEO131 väite kõige olulisemad seosed teiste Neurootilisuse ja Meelekindluse väidetega nii mina- kui tema-hinnangute lõikes. Kõigepealt kirjeldatakse mina-hinnangu puhul saadud tulemusi. Mida suurem on beeta (β), seda tugevam on seos antud väite ja NEO200 või NEO131 vahel, kui teised uuritavad väited, sugu ning vanus on arvesse võetud.

Kõige suurema regressioonikaaluga mina-hinnangu väide oli NEO151 “Olen tihti mures, et midagi võib halvasti minna” ($\beta = .155$). Teisele kohale jäi väide NEO161 “Ma ei ole endast heal arvamusel” ($\beta = .083$). Kolmandale kohale jäi väide NEO136 “Tunnen end sageli teistest kehvemana” ($\beta = .061$). Seejärel järgnesid väited NEO191 (“Vahel paistab elu mulle kurb ja lootusetu”; $\beta = .009$), NEO146 (“Mul on tihti raske otsuseid vastu võtta”; $\beta = .006$), NEO76 (“Mõnikord on mul olnud nii häbi, et oleksin tahtnud maa alla vajuda”; $\beta = .004$) ja NEO31 (“Mind on lihtne hirmutada”; $\beta = .003$).

Tema-hinnangu puhul olid esimesed kolm samad väited, mis esinesid mina-hinnangu puhul: NEO151 ($\beta = .184$), NEO161 ($\beta = .028$) ja NEO136 ($\beta = .041$). Leiti kaalukas seos ka väitega NEO76 ($\beta = .027$). Samas NEO191, NEO146 ja NEO31 väidete seosele analüüs ei viitanud. Leiti aga olulised seosed väitega NEO211 (“Mul on mõnikord hirmu tekitavaid mõtteid”; $\beta = .015$) ja ka Meelekindluse väidetega NEO225 (“Püüan isegi haigena tööle või kooli minna”; $\beta = .017$), NEO135 (“Täidan igal juhul oma lubadusi”; $\beta = .013$) ja NEO165 (“Lähtun kõiges oma kõlbelistest põhimõtetest”; $\beta = .007$).

Tabel 3.

Regulariseeritud (täpsemalt lasso-) regressiooni tulemus: NEO131 (“Kui midagi läheb valesti, kipun ennast süüdistama”) väite mina- ja tema-hinnangu kõige olulisemad seosed Neurootilisuse ja Meelekindluse väidetega.

Väited	Mina-hinnangu koefitsient (β)	Tema-hinnangu koefitsient (β)
--------	---------------------------------------	---------------------------------------

N1: NEO151	0.155	0.184
N3: NEO161	0.083	0.028
N4: NEO136	0.061	0.041
N3: NEO191	0.009	-
N6: NEO146	0.006	-
N4: NEO76	0.004	0.027
N1: NEO31	0.003	-
C3: NEO225	-	0.017
N1: NEO211	-	0.015
C3: NEO135	-	0.013
C3: NEO165	-	0.007

Märkused. Lambda (λ) = 0.15; Mina-hinnang tähendab tabelis respondenti, tema-hinnang respondendi lähedast inimest; N = Neurootilisuse alaskaalade väited; C = Meelekindluse alaskaalade väited; - tähendab, et antud väitel ei tuvastanud lasso-regressioon antud tingimustel kas mina- või tema-hinnangute puhul nullist oluliselt erinevat regressioonikaalu; $n = 3249$.

Seejärel viidi 11 väite ja NEO131 väitega korrelatsioonanalüüs, et veenduda nende statistiliselt olulistest seostes (Lisa D). Kõikide väidete vahel olid statistiliselt olulised seosed olulisusnivool $p < .001$.

Tabelist 4 on näha NEO200 väite kõige olulisemad seosed teiste NEO väidetega. Kõige kaalukam väide mina-hinnangu puhul oli väide NEO195 “Püüan oma töid teha nii põhjalikult, et neid pole vaja parandada” ($\beta = .193$). Sellele järgnesid väited NEO160 (“Ma olen nõudlik selles osas, kuidas mingit tööd tuleb teha”; $\beta = .13$), NEO190 (“Ma ei ole koristamise suhtes ülinõudlik” (väljendab vastupidist tendentsi); $\beta = .069$), NEO110 (“Ma teen oma eesmärkide saavutamiseks kõvasti tööd”, $\beta = .067$), NEO170 (“Püüan oma elus saavutada kõike, mis võimalik”; $\beta = .052$), NEO235 (“Mul on tugev enesedistsipliin”; $\beta = .044$) ja NEO145 (“Kui ma kord juba midagi ette võtan, viin selle ka lõpuni”; $\beta = .011$).

Tema-hinnangu puhul olid leitud sarnased seosed, kuid väite NEO110 “Ma teen oma eesmärkide saavutamiseks kõvasti tööd” puhul analüüs seost välja ei toonud.

Tabel 4.

Regulariseeritud (täpsemalt lasso-) regressiooni tulemus: NEO200 ("Taotlen täiuslikkust kõiges, mida teen") väite mina- ja tema-hinnangu kõige olulisemad seosed Neurootilisuse ja Meelekindluse väidetega.

Väited	Mina-hinnangu koefitsient (β)	Tema-hinnangu koefitsient (β)
C3: NEO195	0.193	0.187
C2: NEO160	0.13	0.145
C2: NEO190*	0.069	0.018
C4: NEO110	0.067	-
C4: NEO170	0.052	0.02
C5: NEO235	0.044	0.068
C5: NEO145	0.011	0.0004

Märkused. Mina-hinnangu lambda (λ) = 0.15; Tema-hinnangu lambda (λ) = 0.2; Mina-hinnang tähendab tabelis respondenti, tema-hinnang respondendi lähedast inimest; * tähendab pööratud väidet ehk väidet, mis väljendab vastupidist tendentsi; N = Neurootilisuse alaskaalade väited; C = Meelekindluse alaskaalade väited; - tähendab, et antud väitel ei tuvastanud lasso-regressioon antud tingimustel kas mina- või tema-hinnangute puhul nullist oluliselt erinevat regressioonikaalu; $n = 3249$.

Viidi läbi ka 7 väite ja NEO200 väitega korrelatsioonanalüüs, et veenduda nende statistiliselt olulistest seostest (Lisa E). Kõikide väidete vahel olid statistiliselt olulised seosed olulisusnivool $p < .001$.

Omavahelised korrelatsioonid NEO131 ja NEO200 väidetel.

Lisaks vaadati korrelatsioonanalüüsiga, millist seost omavad perfektsionismile viitavad C4: Eesmärgipärasuse ja N3: Masenduse alaskaaladest väljavalitud väited (täpsemalt NEO200 ja NEO131) omavahel. Nii mina-hinnangu ($r = .07$, $p < .001$) kui ka tema-hinnangu ($r = .12$, $p < .001$) puhul leiti NEO200 ja NEO131 vahel statistiliselt oluline positiivne korrelatsioon.

Perfektsionismile viitavate üksikväidete seosed subjektiivse heaoluga.

Subjektiiivse heaolu ja mina-hinnangu NEO131 vahel oli statistiliselt oluline negatiivne korrelatsioon ($r = -.18, p < .001$) sarnaselt tema-hinnanguga ($r = -.07, p < .001$). Subjektiiivse heaolu ja mina-hinnangu NEO200 vahel oli statistiliselt oluline positiivne, kuid pigem nõrk korrelatsioon ($r = .06, p < .001$) sarnaselt tema-hinnanguga ($r = .07, p < .001$) (Tabel 5).

Tabel 5.

Subjektiiivse heaolu ja üksikväidete vahelised korrelatsioonid.

Väited	Mina-hinnangu r	Tema-hinnangu r
NEO131	-.18*	-.07*
NEO200	.06*	.07*

Märkused.; * $p < .001$; Mina-hinnang tähendab tabelis respondenti, tema-hinnang respondendi lähedast inimest; r = Pearsoni korrelatsioonikordaja; $n = 3249$.

Arutelu

Käesoleva uurimistöö eesmärgiks oli uurida perfektsionismile viitavate väidete seoseid isiksuseomadustega eri (nii väidete kui ka alaskaalade) tasanditel ja subjektiiivse heaoluga. Oluline on märkida, et nii mina- kui ka tema-hinnangu tulemused olid üldjuhul sarnased. See annab antud tulemuste valiidsusele kindlust.

Korrelatsioonanalüüsi tulemused näitasid, et NEO131 väitel on oodatavalt suurim seos just Neurootilisuse alaskaaladega, kuid leidsid ka seosed Meelekindluse alaskaaladega. Tema-hinnangu puhul oli NEO131 väitel seos olemas kõikide Meelekindluse alaskaaladega.

Korrelatsioon- ja regulariseeritud lineaarse regressioonanalüüsi tulemused näitasid, et NEO131 väide oli kõige rohkem seotud Neurootilisuse alaskaalade ja väidetega. Leiti suurim seos N1: Ärevuse (ja sama alaskaala 3 väitega), N3: Masenduse (ja sama alaskaala 2 väitega) ning N4: Alaväärsusega (ja sama alaskaala 2 väitega). Mina-hinnangu puhul leidis seos ka C1: Asjatundlikkusega ning tema-hinnangu puhul tuvastati suurem seos C3: Kohusetundlikkuse ja selle alaskaala 3 väitega.

Kui vaadelda NEO131 väitega kõige tugevamalt seotud väiteid, siis seosed ei olnud üllatavad. Mõned sisaldasid hirmu ebaõnnestumise ees ja kallutatust andma oma saavutustele hinnanguid: “Olen tihti mures, et midagi võib halvasti minna”; “Mul on tihti raske otsuseid vastu võtta”; “Mõnikord on mul olnud nii häbi, et oleksin tahtnud maa alla vajuda”. Ka Shafran jt (2002) on märganud samu mustreid perfektsionismi juures. Samuti võivad need viidata perfektsionistliku inimese uskumustele, et täiuslik olemine on oluline nii enda kui ka teiste inimeste jaoks (Stoeber, 2014).

Hewitt ja Flett (1991) on leidnud, et perfektsionistid usuvad, et teised on neile sätestanud kõrgeid nõudmisi, millest sõltub nende aktsepteerimine teiste inimeste poolt. Väited “Olen tihti mures, et midagi võib halvasti minna”, “Mõnikord on mul olnud nii häbi, et oleksin tahtnud maa alla vajuda”, “Mul on tihti raske otsuseid vastu võtta”, “Püüan isegi haigena tööle või kooli minna”, “Täidan igal juhul oma lubadusi” võivad samuti viidata sellele uskumusele. See omakorda väljendab hirmu, ärevust ja muretsemist ebaõnnestumise ees, millest võib sõltuda kogukonda kuulumine ja aktsepteerimine sealsete inimeste poolt.

Väited “Mind on lihtne hirmutada”; “Mul on mõnikord hirmu tekitavaid mõtteid”, “Olen tihti mures, et midagi võib halvasti minna” on pärit N1: Ärevuse alaskaalast. Sellest võib arvata, et enesesüüdistamise kalduvus võib iseenesest tekitada ärevust ja muretsemist negatiivse tulemi pärast. On ka väiteid, mis vihjavad konkreetselt madalamale enesehinnangule ja negatiivsele arvamusele iseendast ja elust, mis on pärit N3: Masenduse alaskaalast: “Ma ei ole endast heal arvamusel”; “Vahel paistab elu mulle kurb ja lootusetu” nagu NEO131 ise. Samuti võib olla see seotud sellega, miks kiputakse ennast süüdistama ja perfektsuse poole püüdlema.

NEO131 väide seostus ka Meelekindluse väitega “Lähtun kõiges oma kõlbelistest põhimõtetest”. On leitud, et sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismi korral, mida on seostatud Neurotilisusega (Hill jt, 1997; Dunkley ja Kyparissis, 2008; Hewitt ja Flett, 2004), on perfektsionistide arvates täiuslikkus oluline just teiste inimeste jaoks (Stoeber, 2014). Samas Meelekindluse väide “Lähtun kõiges oma kõlbelistest põhimõtetest” võib viidata siiski enesest tulenevale motivatsioonile. Ei saa välistada võimalust, et inimesed võivad kogukonna põhimõtteid enda põhimõteteks omistada. Lisaks sellele kirjeldab Viie Faktori Mudel just mina-perspektiivis väiteid ja ei uuri selle kohta, mida teised inimesed vastajast ootavad.

Korrelatsioonanalüüsi tulemused näitasid, et NEO200 väitel (“Taotlen täiuslikkust kõiges, mida teen”) on ootuspäraselt tugevam seos Meelekindluse alaskaaladega ja nõrgem seos Neurootilisuse alaskaaladega. Korrelatsioon- ja regulariseeritud lineaarse regressioonanalüüsi tulemused näitasid, et NEO200 väide oli kõige rohkem seotud C2: Korralikkuse (ja sama alaskaala 2 väitega), C4: Eesmärgipärasuse (ja sama alaskaala 2 väitega), C3: Kohusetundlikkuse (ja sama alaskaala 1 väitega) ning C5 Enesedistsipliiniga (ja sama alaskaala 2 väitega). Leiti ka positiivne seos N6: Abituse, N4: Vaenulikkusega ning negatiivne seos N5: Impulsiivsusega. Väidete tasandil Neurootilisusega kaalukad seosed puudusid.

Kõige kaalukam väide seoses NEO200 väitega oli “Püüan oma töid teha nii põhjalikult, et neid pole vaja parandada”, mis on pärit C3: Kohusetundlikkuse alaskaalast. Sama alaskaala väidetega leiti seos ka NEO131 väite uurimisel. Võib oletada, et C3: Kohusetundlikkus, NEO200, NEO131 ja perfektsionism on omavahel seotud veel mingite omaduste poolest.

Seejärel järgnesid väited “Ma olen nõudlik selles osas, kuidas mingit tööd tuleb teha” ning “Ma ei ole koristamise suhtes ülinõudlik” (väljendab vastupidist tendentsi), mis on pärit C2: Korralikkuse alaskaalast. Ka NEO131 puhul on leitud korrelatsioone C2: Korralikkuse alaskaalaga. Mõlemad väited võivad viidata enesele suunatud perfektsionismile, mida on varasemalt seostatud Meelekindlusega (Stoeber jt, 2018; Hill jt, 1997; Dunkley jt, 2012). Stoeber (2014) on leidnud, et enesele suunatud perfektsionism eeldab sisemist motivatsiooni täiuslikkuse poole püüdlemist. Mõlemad väited võivad viidata sisemisele soovile teha töid/koristada hästi. Hollander (1965) on ka leidnud, et perfektsionistlik inimene võibki nõuda endalt kõrgemat kvaliteeti kui olukord ise. Võimalik, et tegelikult otsene vajadus miskit nii hästi teha puudub, kuid see tekib inimese sisemistest põhjustest.

Väited C4: Eesmärgipärasuse alaskaalast “Ma teen oma eesmärkide saavutamiseks kõvasti tööd”; “Püüan oma elus saavutada kõike, mis võimalik” viitavad üldisele täiuslikkuse püüdlusele ja kõrgete eesmärkide poole püüdlemisele, millega on defineeritud perfektsionismi (Pearson ja Gleaves, 2006). C5: Enesedistsipliini alaskaalade väited “Kui ma kord juba midagi ette võtan, viin selle ka lõpuni” ja “Mul on tugev enesedistsipliin” annavad informatsiooni selle kohta, et perfektsionism omakorda nõuab tegutsemist ja järjepidevust, et head tulemust saavutada. Kusjuures teoorias ei ole käsitletud perfektsionistliku inimese

tulemusi. Oleks ka huvitav edaspidi uurida, kas perfektsionistlike omadustega inimene ka saavutab oodatud tulemust ning kuidas see mõjutab ta heaolu.

Nii mina- kui ka tema-hinnangutes on NEO131 väitega N1: Ärevusel sama kõrge korrelatsioon kui N3: Masendusel endaga. Samat mustrit võib märgata NEO200 väitel C2: Korralikkuse ja C4: Eesmärgipärasuse endaga. Võib oletada, et nii N1: Ärevusel kui ka N3: Masendusel võib olla ühine alus perfektsionismiga. Sama võib kehtida ka C2: Korralikkuse ja C4: Eesmärgipärasuse puhul.

Lisaks leiti positiivne seos NEO131 ja NEO200 vahel. Üldiselt Neurootilisuse ja Meelekindluse vahel on leitud negatiivne seos (Lee jt, 2006). Saadud tulemus on üllatav ja näitab, et siiski Neurootilisuse väide “Kui midagi läheb valesti, kipun ennast süüdistama” ja Meelekindluse väide “Taotlen täiuslikkust kõiges, mida teen” on omavahel seotud ja ennustavad üksteist. Tulemus annab rohkem alust arvata, et mõlemad väited võivad mõõta perfektsionismi. Dunkley jt (2012) on leidnud Neurootilisuse ja Meelekindluse ning perfektsionismi vahel positiivseid seoseid ning ka antud töös oli tuvastatud nii NEO131 kui ka NEO200 väitel seosed nii Neurootilisuse kui ka Meelekindluse alaskaaladega.

Võib tähele panna, et C4: Eesmärgipärasuse alaskaala ja NEO131 väite vahel esines oluline positiivne korrelatsioon tema-hinnangu puhul, kuid mina-hinnangu puhul olulist korrelatsiooni ei esinenud. N3: Masenduse alaskaala ja NEO200 väite vahel statistiliselt olulist korrelatsiooni ei esinenud ei mina-hinnangu ega ka tema hinnangu puhul. Seega, kuigi väited omavahel olid positiivses korrelatsioonis, siis üksteise alaskaaladega korreleerusid vähe või üldse mitte. Antud tulemus on heaks näiteks, miks on oluline analüüsida seoseid erinevatel tasanditel, sest üksikul nüansil võib olla oma oluline spetsiifiline tähendus, mis võib teiste väidetega koos uurides minna kaduma (Mõttus jt, 2017; Stewart jt, 2021). Detailsem/spetsiifilisem lähenemine isiksusele on eriti kasulik siis, kui soovitakse ennustada mingeid konkreetseid käitumisi või eluliselt olulisi tagajärgi.

Leiti ka, et NEO131 on seotud subjektiivse heaoluga negatiivselt ning NEO200 aga positiivselt. Seda saab ära põhjendada sellega, et NEO131 kuulub Neurootilisuse alla, millega ongi varasemalt leitud negatiivne seos subjektiivse heaoluga (McCrae ja Costa, 1980). Enesesüüdistamine iseenesest viitab rahulolematusele ja depressiivsusele, mis võib põhjustada madalamat subjektiivset heaolu. NEO200 väide on Meelekindluse osa ning seda

on ka varasemalt leitud positiivses seoses subjektiivse heaoluga (Diener ja Lucas, 1999; Schimmack jt, 2009; McCrae ja Costa, 1991). Lisaks eesmärkide poole püüdus võib soodustada edu nii tööalaselt kui ka eraelus, mis võib omakorda tõsta subjektiivset heaolu. Tuleb aga silmas pida, et tegemist on siiski suhteliselt väikeste korrelatsioonidega.

Võib eeldada, et NEO131 on seotud sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionismiga, sest väide on pärit Neurootilisusest (Hill jt, 1997; Dunkley jt, 2012). Samuti võib oletada, et NEO200 on seotud enesele suunatud perfektsionismiga, sest on pärit Meelekindlusest (Stoeber jt, 2018; Hill jt, 1997; Dunkley jt, 2012). Ka sellisel juhul tulemused ühtivad varasemate leidudega, kus sotsiaalselt ettekirjutatud perfektsionism ja eluga rahulolu on seotud negatiivselt (Stoeber jt, 2009; Mitchelson ja Burns, 1998; Ashby ja Rice, 2002). Samuti on enesele suunatud perfektsionismi ja eluga rahulolu seotud omavahel positiivselt (Capan, 2010).

Tulevikus võib kaaluda saadud tulemuste põhjal koostada NEO perfektsionismi skoori/indeksit, kus liidetakse kokku väidete skoorid, mis on läbi korrutatud iga väite regressioonikaaluga (beetaga). Seda indeksit saaks kasutada juhul, kui on tarvis informatsiooni inimeste perfektsionistlike joonte kohta ja kui puuduvad spetsiaalselt perfektsionismi mõõtvate skaaladega saadud andmed. Kindlasti oleks eelnevalt vaja kontrollida testi konstruktivaliidsust erineva valimiga, mõõtes inimeste perfektsionismi taset juba olemasoleva ja heade psühhomeetriliste omadustega testiga ja seejärel võrrelda tulemusi NEO perfektsionismi skooriga. Kirjeldatud valiidsusuuringut saaks läbi viia näiteks Eesti Multidimensionaalse Perfektsionismiskaalaga (Saarniit, 1999).

Töö puuduseks võib välja tuua, et analüüsi aluseks olnud NEO131 ja NEO200 väited valiti välja küll teorial ja varasematel uuringutel põhinedes, kuid kui oleks tehtud väidete suhtes teine valik (ehk valitud muud väited), oleksid tulemused tõenäoliselt mõnevõrra teistsuguste seostemustrite ja rõhuasetustega. Samuti edaspidiselt võiks kaasata kõik viis Viie Faktori Mudeli domeeni, et vaadata ka Avatus kogemuse, Ekstravertsuse ja Sotsiaalsuse seoseid NEO131 ja NEO200 väitega. Sellega saaks kirjeldada perfektsionistlike joontega inimeste isiksuseprofiili veelgi laiemalt. Perfektsionistlikud omadused paistavad olevat jaotunud üle Meelekindluse ja Neurootilisuse erinevate alaskaalade. Seega ainult C4: Eesmärgipärasuse ja N3: Masenduse alaskaalade analüüsimisel võib oluline informatsioon tähelepanuta jääda.

Tuleb ka silmas pidada, et eelkõige subjektiivse heaoluga olulised seosed ehk korrelatsioonid olid pigem nõrgemad kui tugevad.

Üldiselt kõik töös saadud seosed olid ootuspärased ja loogilised. Väidete tasandi analüüsi käigus ilmnenuv väidete komplekt peegeldas sisu poolest hästi varasemaid perfektsionismi käsitlusi. Sellest võib spekuloida, et saadud väidete komplekt mõõdab perfektsionismi. Oluline on siiski arvestada, et suurtemate ja kindlamate järelduste tegemiseks tuleks järgmiste uuringutega seda oletust järgi uurida.

Kasutatud allikad

Allik, J., Realo, A. ja Konstabel, K. (2003). *Isiksusepsühholoogia*. Tartu: Tartu Ülikooli Kirjastus.

Andrews, F. ja Robinson, J. (1991). Measures of subjective well being. P. Shaver ja L. Wrightsman (toim), *Measures of personality and social psychological attitudes* (lk 61–67). San Diego: Academic.

Arthaud-day, M. L., Rode, J. C., Mooney C. H. ja Near, J. P. (2005). The subjective well-being construct: a test of its convergent, discriminant, and factorial validity. *Social Indicators Research*, 74, 445–476. <https://doi.org/10.1007/s11205-004-8209-6>

Capan, B. E. (2010). Relationship among perfectionism, academic procrastination and life satisfaction of university students. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, 5, 1665-1671. <https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.07.342>.

Costa, P. T. ja McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO Personality Inventory. *Psychological Assessment*, 4(1), 5–13. <https://doi.org/10.1037/1040-3590.4.1.5>

Costa, P. T. ja McCrae, R. R. (1992). Normal personality assessment in clinical practice: The NEO Personality Inventory. *Psychological Assessment*, 4(1), 5–13. <https://doi.org/10.1037/1040-3590.4.1.5>

Costa, P. T., Jr. ja McCrae, R. R. (1980). Influence of Extraversion and Neuroticism on Subjective Well-Being: Happy and Unhappy People. *Journal of Personality and Social Psychology*, 38(4), 668-678. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.38.4.668>

Csikszentmihalyi, M. ja Wong, M. (1991). The situational and personal correlates of happiness. Subjective well-being: An interdisciplinary perspective. F.Strack (toim), *Journal of Behavior Therapy and Experimental Psychiatry* (lk 193–212). Oxford: Pergamon.

Diener, E. (1984). Subjective well-being. *Psychological Bulletin*, 95, 542–575.

Diener, E. (2000). Subjective well-being: the science of happiness, and a proposal for a national index. *American Psychologist*, 55(1), 34–43. <https://doi.org/10.1037/0003-066X.55.1.34>

Diener, E. ja Lucas, R. E. (1999). Personality and subjective wellbeing. D. Kahneman, E. Diener ja N. Schwarz (toim), *Well-being: The foundations of hedonic psychology* (lk 213-229). New York: Russell Sage.

Diener, E., Napa-Scollon, C.K., Oishi, S., Dzokoto, V. ja Suh, E. M. (2000). Positivity and the Construction of Life Satisfaction Judgments: Global Happiness is not the Sum of its Parts. *Journal of Happiness Studies* 1, 159–176. <https://doi.org/10.1023/A:1010031813405>

Dunkley, D. M. ja Kyparissis, A. (2008). What is DAS self-critical perfectionism really measuring? Relations with the five-factor model of personality and depressive symptoms, *Personality and Individual Differences*, 44(6). 1295-1305. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2007.11.022>

Dunkley, D. M., Blankstein, K. R. ja Berg, J. L. (2012). Perfectionism dimensions and the five factor model of personality. *European Journal of Personality*, 26(3), 233-244. <https://doi.org/10.1002/per.829>

Dunkley, D. M., Blankstein, K. R., Masheb, R. M. ja Grilo, C. M. (2006). Personal standards and evaluative concerns dimensions of 'clinical' perfectionism: A reply to Shafran et al. (2002, 2003) and Hewitt et al. (2003). *Behaviour Research and Therapy*, 44, 63–84. <https://doi.org/10.1016/j.brat.2004.12.004>

Enns, M. W. ja Cox, B. J. (2002). The nature and assessment of perfectionism: A critical analysis. G. L. Flett ja P. L. Hewitt (toim), *Perfectionism: Theory, research, and treatment* (lk 33–62). American Psychological Association. <https://doi.org/10.1037/10458-002>

Goldberg, L. R. (1990). An alternative “description of personality”: The Big-Five factor structure. *Journal of Personality and Social Psychology*, 59(6), 1216–1229. <http://dx.doi.org/10.1037/0022-3514.59.6.1216>

Hamachek, D. E. (1978). Psychodynamics of normal and neurotic perfectionism. *Psychology*, 15(1), 27-33.

Hewitt, P. L. ja Flett, G. L. (2004). Multidimensional perfectionism scale (MPS): Technical manual. Toronto, Canada: Multi-Health Systems.

Hewitt, P.L. ja Flett, G.L. (1991). Perfectionism in the self and social contexts: Conceptualization, assessment, and association with psychopathology. *Journal of Personality and Social Psychology*, 60(3). 456-470. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.60.3.456>

Hill, R. W., McIntire, K. ja Bacharach, V. R. (1997). Perfectionism and the Big Five factors. *Journal of Social Behaviour and Personality*, 12, 257–270.

Hollander, M. H. (1965). Perfectionism. *Comprehensive Psychiatry*, 6, 94–103. [https://doi.org/10.1016/S0010-440X\(65\)80016-5](https://doi.org/10.1016/S0010-440X(65)80016-5)

Hudsin, N. W. ja Roberts, B, W. (2004). Goals to change personality traits: Concurrent links between personality traits, daily behavior, and goals to change oneself. *Journal of Research in Personality*, 53, 68-83. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2014.08.008>.

Judge, T. A., Higgins, C. A., Thoresen, C. J. ja Barrick, M. R. (1999). The Big Five personality traits, general mental ability, and career success across the life span. *Personnel Psychology*, 52(3), 621-652. <https://doi.org/10.1111/j.1744-6570.1999.tb00174.x>

Kallasmaa, T., Allik, J., Realo, A. ja McCrae, R. R. (2000). The Estonian version of the NEO-PI-R: an examination of universal and culture-specific aspects of the Five-Factor Model. *European Journal of Personality*, 14(3), 265-278. [https://doi.org/10.1002/1099-0984\(200005/06\)14:3<265::AID-PER376>3.0.CO;2-B](https://doi.org/10.1002/1099-0984(200005/06)14:3<265::AID-PER376>3.0.CO;2-B)

Kallasmaa, T., Allik, J., Realo, A. ja McCrae, R. R. (2000). The Estonian version of the NEO-PI-R: an examination of universal and culture-specific aspects of the Five-Factor Model. *European Journal of Personality*, 14(3), 265-278.
[https://doi.org/10.1002/1099-0984\(200005/06\)14:3<265::AID-PER376>3.0.CO;2-B](https://doi.org/10.1002/1099-0984(200005/06)14:3<265::AID-PER376>3.0.CO;2-B)

Lee, D., Kelly, K. R. ja Edwards, J. K. (2006). A closer look at the relationships among trait procrastination, neuroticism, and conscientiousness. *Personality and Individual Differences*, 40(1), 27-37, <https://doi.org/10.1016/j.paid.2005.05.010>

McCrae, R. R. (2015). A More Nuanced View of Reliability: Specificity in the Trait Hierarchy. *Personality and Social Psychology Review*, 19(2), 97-112.
<https://doi.org/10.1177/1088868314541857>

McCrae, R. R. ja Costa, P. T., Jr. (1997). Personality trait structure as a human universal. *American Psychologist*, 52(5), 509-516.

McCrae, R. R. ja John, O. P. (1992). An Introduction to the Five-Factor Model and Its Applications. *Journal of Personality*, 60(2), 175-215.

McCrae, R. R. ja John, O. P. (1992). An Introduction to the Five-Factor Model and Its Applications. *Journal of Personality*, 60(2), 175-215.
<https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1992.tb00970.x>

McCrae, R. R., Costa, P. T. ja Martin, T. A. (2005). The NEO-PI-3: A More Readable Revised Neo Personality Inventory. *Journal of Personality Assessment*, 84(3), 261-270.
https://doi.org/10.1207/s15327752jpa8403_05

McCrae, R.R. ja Costa P.T. (1991). Adding liebe und arbeit: The full five-factor model and well-being. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 17, 227-232.
DOI:10.1007/978-94-017-9178-6_9

Möttus, R., Kandler, C., Bleidorn, W., Riemann, R. ja McCrae, R. R. (2017). Personality Traits Below Facets: The Consensual Validity, Longitudinal Stability, and Utility of Personality Nuances. *Journal of Personality and Social Psychology*, 112(3), 474-490.
<https://doi.org/10.1037/pspp0000100>

- Paulhus, D. L. (1991). Measurement and control of response bias. J. P. Robinson, P. R. Shaver ja L. S. Wrightsman (toim), *Measures of personality and social psychological attitudes* (lk 17–59). Academic Press. <https://doi.org/10.1016/B978-0-12-590241-0.50006-X>
- Pearson, C.A. ja Gleaves, D.H. (2006). The multiple dimensions of perfectionism and their relation with eating disorder features. *Personality and Individual Differences*, 41(2), 225-235. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2006.01.013>
- Rudolph, S. G., Flett, G. L. ja Hewitt, P. L. (2007). Perfectionism and Deficits in Cognitive Emotion Regulation. *Journal of Rational-Emotive & Cognitive-Behavior Therapy* 25, 343–357. <https://doi.org/10.1007/s10942-007-0056-3>
- Saarniit. M. (1999). Eestikeelse Multidimensionaalse Perfektsionismiskaala Konstrueerimine. Seminaritöö. Tartu Ülikool, Psühholoogia Instituut.
- Schimmack, U., Oishi, S., Furr, R. M. ja Funder, D. C. (2009). Personality and Life Satisfaction: A Facet-Level Analysis. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 30, 1062-1075. <https://doi.org/10.1177/0146167204264292>
- Schimmack, U., Radhakrishnan, P., Oishi, S., Dzokoto, V. ja Ahadi, S. (2002). Culture, personality, and subjective well-being: Integrating process models of life satisfaction. *Journal of Personality and Social Psychology*, 82, 1313-1329. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.82.4.582>
- Shafran, R., Cooper, Z. ja Fairburn, C. G. (2002). Clinical perfectionism: A cognitive behavioural analysis. *Behaviour Research and Therapy*, 40(7), 773–791. [https://doi.org/10.1016/S0005-7967\(01\)00059-6](https://doi.org/10.1016/S0005-7967(01)00059-6)
- Stewart, R. D., Möttus, R., Seeboth, A., Soto, C. J. ja Johnson, W. (2021). The finer details? The predictability of life outcomes from Big Five domains, facets, and nuances. *Journal of Personality*, 1–16. <https://doi.org/10.1111/jopy.12660>
- Stoeber, J., Corr, P. J., Smith, M. M. ja Saklofske, D. H. (2018). Perfectionism and personality. J. Stoeber (toim), *The psychology of perfectionism: Theory, research, applications* (lk 68-88). London: Routledge.

Stoeber, J. (2014). How Other-Oriented Perfectionism Differs from Self-Oriented and Socially Prescribed Perfectionism. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 36, 329–338. <https://doi.org/10.1007/s10862-013-9397-7>

Stoeber, J., Otto, K ja Dalbert, C. (2009). Perfectionism and the Big Five: Conscientiousness predicts longitudinal increases in self-oriented perfectionism. *Personality and Individual Differences*, 47(4). 363–368. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2009.04.004>

Vazire, S. (2005). Informant reports: A cheap, fast, and easy method for personality assessment. *Journal of Research in Personality*, 40(5), 472–481. <https://doi.org/10.1016/j.jrp.2005.03.003>

Veenhoven, R. (1996). The Overall Satisfaction with Life: Subjective Approaches (1). W. Glatzer, L. Camfield, V. Møller ja M. Rojas (toim), *Global Handbook of Quality of Life* (lk 207-238). https://doi.org/10.1007/978-94-017-9178-6_9

Vähimruutude meetodi regulariseerimine (2021). Vaadatud 09.01.2022 https://et.wikipedia.org/wiki/V%C3%A4himruutude_meetodi_regulariseerimine

Lisad

Lisa A.

Uuritavate muutujate kirjeldav statistika.

Uuritavad tunnused	Keskmine	Standardhälve	Asümmeetria	Järsak	Miinumum	Maksimum
NEO131_M	2.6	1	-0.5	-0.5	0	4
NEO200_M	2.4	1.1	-0.3	-0.7	0	4
N1: Ärevus_M	16	6	0.1	-0.5	0	32
N2: Vaenulikkus_M	13.2	5.3	0.3	-0.2	0	30
N3: Masendus_M	14.2	5.7	0.2	-0.1	0	32
N3: Masendus_M*	11.7	5.2	0.3	-0.2	0	28
N4: Alaväärsus_M	14.8	5.2	0.1	-0.2	0	31
N5: Impulsiivsus_M	16.7	4.9	-0.1	0.1	0	32
N6: Abitus_M	10.8	4.7	0.4	0.4	0	31
C1: Asjatundlikkus_M	20	4.2	-0.2	0.2	4	32
C2: Korralikkus_M	20.9	5.4	-0.3	-0.2	1	32
C3: Kohusetundlikkus_M	23.3	3.9	-0.4	0.4	7	32
C4: Eesmärgipärasus_M**	18.3	5.4	-0.1	-0.3	2	32
C4: Eesmärgipärasus_M	15.9	4.9	-0.1	-0.3	0	28
C5: Enesedistsipliin_M	19.8	5	-0.4	0.2	0	32
C6: Kaalutlemine_M	18.6	5.1	-0.3	-0.1	1	32
N_M	85.6	24.7	0.1	0.02	6	170
C_M	120.9	21.4	-0.3	0.1	43	180
Vanus_M	46.4	17	0.2	-1	18	91
NEO131_T	2.1	1	-0.1	-0.8	0	4

NEO200_T	2.4	1	-0.3	-0.8	0	4
N1: Ärevus_T	15.4	5.9	0.2	-0.3	0	32
N2: Vaenulikkus_T	13.4	6.1	0.2	-0.4	0	31
N3: Masendus_T	13.6	5.3	0.3	-0.03	0	32
N3: Masendus_T*	11.5	4.9	0.3	-0.1	0	28
N4: Alaväärsus_T	13.3	4.9	0.2	-0.2	0	29
N5: Impulsiivsus_T	15.5	5.2	0.04	-0.3	0	32
N6: Kaalutlemine_T	10	5.3	0.6	0.4	0	31
C1: Asjatundlikkus_T	22.4	4.6	-0.5	0.4	2	32
C2: Korralikkus_T	21.1	6	-0.4	-0.3	1	32
C3: Kohusetundlikkus_T	24.4	4.4	-0.8	0.9	4	32
C4: Eesmärgipärasus:_T	19.9	5.5	-0.3	-0.1	0	32
C4: Eesmärgipärasus_T**	17.5	5	-0.4	-0.03	0	28
C5: Enesedistsipliin_T	21.5	5.5	-0.6	0.3	0	32
C6: Kaalutlemine_T	20	5.6	-0.4	-0.2	2	32
N_T	81.1	25.4	0.1	-0.2	8	170
C_T	129.3	24.9	-0.5	0.3	26	189
Subjektiivne heaolu	6.9	1.6	-0.5	0.5	0	10

Märkus. * tähendab; N = Neurootilisus; C = Meelekindlus; N1-N6 = Neurootilisuse alaskaalad; C1-C6 = Meelekindluse alaskaalad; NEO = Väited; M = Mina-hinnang ehk respondent; T = Tema-hinnang ehk respondendi lähedane; * tähendab, et alaskaalast eemaldati väide NEO131 analüüsi tarbeks; ** tähendab, et alaskaalast eemaldati väide NEO200 analüüsi tarbeks; $n = 3249$.

Lisa B.

Korrelatsioonanalüüs NEO131 ja NEO200 väidete ja vanuse vahel.

Väited	Pearsoni r	Olulisuse nivoo
NEO131_M	.161	< .001
NEO200_M	-.018	0.292
NEO131_T	.087	< .001
NEO200_T	.056	0.001

Märkus. M = Mina-hinnang ehk respondent; T = Tema-hinnang ehk respondendi lähedane; r = korrelatsioonikordaja; $n = 3249$.

Lisa C.

T-test sooga.

Väited	Test	t	standardhälve	Olulisuse nivoo
NEO131_M	Welch	-7.632	2797.298	< .001
NEO200_M	Welch	0.68	2933.286	.496
NEO131_T	Student	-12.057	3247	< .001
NEO200_T	Welch	-1.284	2735.307	.199

Märkus. M = Mina-hinnang ehk respondent; T = Tema-hinnang ehk respondendi lähedane; NEO131_M, NEO200_M ja NEO200_T puhul olid variatiivsuste võrdsuse eeldused rikutud, mistõttu kasutati Welchi testi; $n = 3249$.

Lisa D.

Korrelatsioonanalüüs NEO131 väite ja regulariseeritud lineaarse regressiooniga saadud kõige tugevamate seostega väidetega.

Väited	Mina-hinnangu <i>r</i>	Mina-hinnangu olulisuse nivoo	Tema-hinnangu <i>r</i>	Tema-hinnangu olulisuse nivoo
NEO151	.36	$p < .001$.37	$p < .001$
NEO161	.31	$p < .001$.26	$p < .001$
NEO136	.33	$p < .001$.29	$p < .001$

NEO191	.28	$p < .001$.25	$p < .001$
NEO146	.25	$p < .001$.19	$p < .001$
NEO76	.21	$p < .001$.22	$p < .001$
NEO31	.26	$p < .001$.22	$p < .001$
NEO225	.15	$p < .001$.2	$p < .001$
NEO211	.25	$p < .001$.25	$p < .001$
NEO135	.08	$p < .001$.17	$p < .001$
NEO165	.12	$p < .001$.17	$p < .001$

Märkus. r = Pearsoni korrelatsioonikordaja; $n = 3249$.

Lisa E.

Korrelatsioonanalüüs NEO200 väite ja regulariseeritud lineaarse regressiooniga saadud kõige tugevamate seostega väidetega.

Väited	Mina-hinnangu r	Mina-hinnangu olulisuse nivoo	Tema-hinnangu r	Tema-hinnangu olulisuse nivoo
NEO195	.44	$p < .001$.48	$p < .001$
NEO190	.31	$p < .001$.32	$p < .001$
NEO170	.30	$p < .001$.32	$p < .001$
NEO110	.35	$p < .001$.36	$p < .001$
NEO160	.40	$p < .001$.44	$p < .001$
NEO235	.34	$p < .001$.39	$p < .001$
NEO145	.33	$p < .001$.37	$p < .001$

Märkus. r = Pearsoni korrelatsioonikordaja; $n = 3249$.

Käesolevaga kinnitan, et olen korrektselt viidanud kõigile oma töös kasutatud teiste autorite poolt loodud kirjalikele töödele, lausetele, mõtetele, ideedele või andmetele.

Olen nõus oma töö avaldamisega Tartu Ülikooli digitaalarhiivis DSpace.

Tailia Leer